

[Kaj Poulsen]

ketingets talerstol, så er det vel Fremskridtspartiet.

Men det var hr. Bjørn Elmquists lidt mærkværdige forklaring på disse konsulenter til uddannelse inden for fagbevægelsen, der kaldte mig på talerstolen. Jeg spidsede også øren, ligesom hr. Ole Henriksen, da hr. Bjørn Elmquist fortalte, at når min fagforening giver mig et tilbud om efteruddannelse, så hænger det faktisk sammen med, at min fagforening får tilskud til at give mig det tilbud. Det har jeg aldrig hørt før.

Nu skal vi også passe på ikke at blande begreberne så meget sammen for at undlade at gøre opmærksom på de problemer, der rent faktisk findes inden for landbrugsorganisationerne på dette område. Men lad os lade være at debattere det. Vi synes, det er rimeligt, at vi hjælper erhvervslivet til, at det kan gøre det så godt som overhovedet muligt. Men derfor behøver man da ikke at lægge skygger hen over, hvad der rent faktisk foregår.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal præcisere, at de løn- og arbejdsforhold, lønarbejderne har fået, har de fået ved at organisere sig, ved at samarbejde, ved kollektivt at handle sammen. Det, der er nået i dag, er nået på grund af dette, og det skal folk, som ikke vil være med i fællesskabet, ikke have lov til at ødelægge.

Hvis den organiserede arbejderklasse, som i starten måtte kæmpe for retten til at blive organiseret overhovedet, ikke havde været der, så havde løn- og arbejdsforholdene nok set noget anderledes ud. Så havde det været det rene anarki, hvor den stærkeste havde vundet i en hvilken som helst situation. Det er vel ikke det, man så, da arbejder- og fagbevægelsen startede i sidste århundrede, Fremskridtspartiet ønsker sig.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Lige fra starten af denne debat har man forsøgt at køre den af sporet, nu senest fra fru Elisabeth Bruun Olesens side.

Det er ikke det, det drejer sig om, Fremskridtspartiet har intet imod fagforeninger, det vil jeg godt understrege. Fremskridtspar-

tiet har intet imod arbejdsgiverforeninger, men vi har noget imod, at der er noget, der hedder tvang i dette land. Det har Fremskridtspartiet altid været modstander af. Der er som bekendt også frie fagforeninger, og det har Fremskridtspartiet intet imod, og de frie fagforeninger kan arbejde præcis lige så godt, selv om de ikke behøver at give noget til Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og de andre på den fløj, der får penge fra fagbevægelsen.

Det er det, vi vender os imod, og det er det, de mennesker, der ikke vil være medlem af de fagforeninger, vender sig imod, og det er det, debatten drejer sig om. Det drejer sig ikke om, hvorvidt der skal være fagforeninger i dette land eller ej.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Jeg mener at kunne læse af denne forespørgsels tekst, at der står: »Hvad agter regeringen at foretage for at sikre retten til organisationsfrihed?«.

Når vi sidder og forbereder vores indlæg om en sådan tekst, ja, så har det jo ikke noget med fagforeninger at gøre. Vi kan jo ikke have fornemmelsen af, at Fremskridtspartiet ensidigt vil rette et angreb på fagforeningerne i denne anledning. Vi bliver da nødt til at tage spørgsmålet op over et bredt spekter og se på, hvad organisationsfrihed er.

Jeg nævnte da også i mit indlæg en lang række forhold i samfundet, hvor folk var i klemme i det såkaldte organisationssystem på den ene og den anden led. Vi har været inde på landbruget, vi har nævnt industri og koncessionerede selskaber osv., hvor folk måske er med i en organisation mere eller mindre frivilligt, og vi har været inde på spørgsmålet, om man ønsker det.

Der er altså ikke tale om at afspore debatten, der er tale om, at vi har holdt os til den tekst, som man har forelagt for os fra Fremskridtspartiets side.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har endnu to korte bemærkninger, og herefter er det min agt at vende tilbage til talerrækken. Jeg giver først ordet til fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).